

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 337/2024
04.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Челебића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 41/19 од 29.03.2023. године (став I изреке) и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 614/23 од 22.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Челебића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 41/19 од 29.03.2023. године (став I изреке) и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 614/23 од 22.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К 41/19 од 29.03.2023. године, у ставу првом, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.05.2018. године до 10.08.2018. године, а коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 97.679,00 динара и на име паушала износ од 10.000,00 динара, а ВЈТ у Јагодини, на име трошкова кривичног поступка износ од 148.193,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док ће о трошковима кривичног поступка оштећеног ББ, суд одлучити накнадно посебним решењем.

Ставом другим изреке, окривљени АА, на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња,

држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. Кривичног законика.

Истом пресудом, окривљеном је на основу одредбе члана 78., 79. став 1. тачка 7) и 87. Кривичног законика изречена мера безбедности одузимања предмета и то: једна ручна бомба „...“, са серијским бројем на кашици ..., која ће се уништити у посебном поступку од стране ПУ Јагодина, по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 614/23 од 22.11.2023. године одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Јагодини и жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Иако је бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости навео да исти подноси против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 614/23 од 22.11.2023. године, из образложења захтева произилази да је поднет и против првостепене пресуде у осуђујућем делу, у изреци под I, због „повреде закона“, са предлогом да Врховни суд укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је доношењем побијаних пресуда, повређен закон на штету окривљеног, јер је окривљени критичном приликом поступао у нужној одбрани, те је суд, по ставу браниоца, у конкретном случају морао да примени институт нужне одбране из члана 19. став 2. Кривичног законика. У вези са тим бранилац у захтеву наводи да је оштећени ББ напао окривљеног АА и да је тај напад био праћен озбиљном претњом да ће напасти на тело окривљеног. Да је претња била озбиљна, према ставу браниоца, произилази из тога, што је оштећени у руци држао бомбу, која представља средство подобно да тело тешко повреди, па и да одузме живот јер се ради о убојитом средству, велике разорне моћи, па у таквој ситуацији, уз препаст изазвану нападом истовремено док је напад трајао, реакција окривљеног, представља одбијање истовременог противправног напада и неопходну реакцију да се напад одбије.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се, без нумеричког означавања, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. став 2. Кривичног законика, Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Према одредби члана 19. став 2. Кривичног законика, нужна одбрана је она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од свог добра или добра другог одбије истовремени противправни напад.

У чињеничном опису дела у изреци правноснажне пресуде наведено је да је окривљени АА, у време и на месту ближе описаним у изреци пресуде, у урачунљивом стању, способан да схвати значај свог дела и да управља поступцима и свестан да је његово дело забрањено, другог лако телесно повредио, тако што је најпре на позив оштећеног ББ изашао испред угоститељског објекта....у коме се у том моменту налазио окривљени и након вербалне расправе са оштећеним, истог ударио песницом по глави и одузео бомбу из руке оштећеног, а затим истом задао још три ударца по глави средством подобним да тело тешко повреди и здравље тешко наруши – ручном бомбом, наневши оштећеном повреду, чија врста и локализација су описане у изреци пресуде, и то док су се обојица налазили у усправном положају..., при чему је био свестан радње коју предузима, хтео њено извршење и наступање забрањене последице.

По оцени Врховног суда, тачно је следеће у моменту када је окривљени на позив оштећеног изашао испред угоститељског објекта, постојала претња нападом оштећеног на тело окривљеног, обзиром да је оштећени у руци имао бомбу. Међутим, у ситуацији када је окривљени, након вербалне расправе са оштећеним, истог најпре ударио песницом по глави, а затим одузео бомбу из руке оштећеног, те након тога наставио да удара оштећеног, Врховни суд налази, да су повреде оштећеном од стране окривљеног нанете, након што је претња нападом престала.

Имајући у виду све околности конкретног случаја, по налажењу овога суда, поступање окривљеног није било мотивисано свешћу да од себе одбије истовремени противправни напад, већ су његова свест и воља били усмерени на доношење лаких телесних повреда оштећеном средством подобним да тело тешко повреди и здравље тешко наруши, па не може бити говора о деловању окривљеног у нужној одбрани у смислу члана 19. став 2. Кривичног законика.

Према томе, по налажењу Врховног суда, у описаним радњама окривљеног АА, стичу се сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, те се, као неосновани, оцењују супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. став 2. Кривичног законика.

Осталим наводима захтева бранилац окривљеног оспорава разлоге другостепене пресуде, чиме по оцени овог суда, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред овога, бранилац окривљеног истиче и повреду одредбе члана 333. став 2. ЗКП, указујући да оптужница по којој је вођен предметни кривични поступак, није прописно састављена.

Међутим, Врховни суд ове наводе браниоца није разматрао, јер битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда одредбе

члана 333. став 2. ЗКП, не спадају у круг повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић